

Director și proprietar: CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Redactoare-șefă: FLORICA CIURA-ȘTEFĂNESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Str. Em. Ungureanu, la Tipografia Coop. „NAȚIONALĂ”, Timișoara Telefon: 16-17

„Dumnezeu ni-e într'ajutor, Dacă și el e de al lor Nu-l mai vrem ocrotitor, Ne înfrățim cu iadul!” GHEORGHE COȘBUC

Oameni și fapte

Ciudățenia stării nejuridice a „Concordiei” francmasonice din Arad — anomalie despre care am scris ceva și'n numărul trecut — o reluăm în discuție, mai în amănunt. E în joc doar obrazul — care trebuie spălat cumva — al acelora cari au luat o măsură cu pompă de categorie (faptul s'a întâmplat sub regimul trecut), pentru ca apoi, să revină tot dânsii asupra ei... Și, pe deasupra, resfrângerea de discredit și asupra noastră, a Românilor ce trăim laolaltă cu acela cari jubilează, sfidându-ne de foarte de sus, de câteori dăm dovezi de atâr slăbiciuni — de asemenea abdicării dela conducerea de înaltă demnitate ce trebuie s'o avem și s'o vedem în orice acțiune, în orice manifestare menită să afirme prestigiul Statului. Decl. se împune a se îndrepta ce au stricat niște oameni pripiți — cari luau hotărâri dela centru fără să cunoască stadiul problemelor din provincie și ce repercusiuni pot avea astfel de măsuri asupra intereselor superioare naționale.

În aparență, „litigiul” ivit între d. dr. Szölösy, fostul președinte al lojii francmasonice desființate din Arad — în urma celui de a doua decizii ce ar fi sosit din partea organelor superioare centrale, pe vremea trecutului guvernării — și direcțiunea Școlii Industriale de băieți din Arad, n'ar avea o importanță prea mare. Dacă am judeca problema cu graba, în diferentismul și prin rațiunea acestora cari au rezolvat-o așa cum au încalcat-o... Realitatea însă — văzută prin logică simplă dar sănătoasă — se prezintă astfel:

Desființându-se lojia francmasonică „Concordia” din Arad, al cărei președinte era d. dr. Szölösy, fosta clădire a fostei loji, situată în imediata vecinătate a Liceului Industrial, a fost anexată liceului, potrivit dispozițiilor judecătorești luate de autoritatea superioară îndrituită să săvârșească un asemenea act — în conformitate cu prevederile Legii persoanelor juridice, privitoare la modul de atribuire a averilor fostelor asociațiilor dizolvate. Cum era și firesc, directorul liceului, d. inginer Cărpinișan a instalat în clădirea ce s'a pus la dispoziția școlii, internatul liceului — implinind un lîps mare de care suferea buna funcționare a instituției de educație profesională. Așdăgăm, pentru transformarea fostului sediu al lojii francmasonice în internat, înmormosul român, d. inginer Cărpinișan a convins comitetul școlar și autoritatea superioară de s'au făcut investiții de câteva sute mii lei, pentru ca e-

liment tehnical de țărani veniți să se specializeze într-o meserie — să se poată bucura de un trai cât mai părtăvesc.

Ce s'a întâmplat în urmă, căror intervenții — atât de paternale? — se datoraste a doua decizie venită tot dela centru? Aceea care l-a pus pe d. dr. Szölösy în nuștă ce drepturi?...

Dacă fosta lojia masonică „Concordia” a fost dizolvată și potrivit Legii persoanelor juridice (care prevede că patrimoniul persoanelor juridice desființate, din orice motive, trece la persoane juridice sau asociațiuni cu scop similar — sau în patrimoniul Statului), clădirea numitelor loji desființate a fost trecută în proprietatea Liceului Industrial de băieți — pentru a și-o transforma în internat, în care scop a investit câteva sute de mii lei — în ce calitate fostul președinte al fostei loji francmasonice.

(Continuare în pag. II) Const. I. Ștefănescu

„Epigoni ai țării mele”

de Octavian Goga

În lumea noastră patriarhală de ieri, când Ardealul românesc, ca o numeroasă familie oropsită, își trăia protestarea lui de fiecare zi, un suflu de austeritate biblică înviora viața de aici. Cărturari și țărani, izolați de binefacerile statului, strănși în orizonturi mici, dar posăziiți de instincte sigure și adinci, ai noștri erau constituiți într-o societate luptătoare retranșată după credințele ei și ferită de orice tranșacții cu împrejurările.

Ca în catacombele primilor creștini, în Ardealul oprimat nu se urzeau planuri constructive, ci se păstra cu sfințenie pe seama viitorului mai norocos: o ideie.

Fără a putea fi o acțiune, fiindcă se izbea la tot pasul de opreliștile statului dușman, politica era un apostolat. Sbiucial tuturor se desfășura în cadrul valorilor morale, singura noastră țarie de popor sărac și încătușat în voința lui, creindu-se astfel o atmosferă de viguroasă onestitate rustică în care un popor de țărani își afirma cu îndârjire o religie națională, distinsă și conștientă. Nu era o perioadă de puternice dărâmări sau clădiri, viața publică nu scootea la suprafață diverse probleme, nu cerea avânturi îndrăznețe de gândire sau o specială inițiativă, cerea ceva mai mult, o abnegație pînă la sacrificiu și un devotament fanatic care martirizează. Ca în epocile de tinerețe ale popoarelor, cînd dorul de libertate caplește toate îndemnrile, Ardealul de sub regimul unguresc își încorda energiile pentru a face să svicnească în conștiința tuturor ca cit mai multă țarie supremă abstracțiune: idealul național.

În această fază cînd conservarea patrimoniului de rasă era deci ținta de căpetenie, țireșle, sufletul mulțumii se sbătea însetat de evangheliști chemați să-i modeleze simțirea cu pilda lor... Prin satele noastre, prin orașele de provincie trăiau acești depozitari ai dogmei, care acolo în umbră îmbărbătau masele și propovedeau speranța în ziua de mâine...

Din această tagmă de evangheliști ai neamului era nestorul luptelor noastre de aici Gheorghe Pop de Băsești, badea Gheorghe... marele gospodar din Sălaș... Seninul patriarh era la locul de frunte... neînduplecat și îndrăsnăet cînd venea vorba da problemele apărării naționale.

E un capitol de istorie națională în cripta dela Băsești. Epigoni ai țării mele, duceți-vă la ea să învâlați dragoste de neam... (Din „Precursori”)

Depopularea Banatului

Intre știință și literatură

„Locuitorii rualli existenți în Banat-Crișana, sunt prea numeroși chiar și cu efectul actual, — sporirea lor primir'o natalitate ridicată ar precipita doar criza suprapopulării”. În fine, același articol, în altă parte: „...satul banățean suprapopulat”. (Rev. „Franca” din 31. III. 1940).

IV

Sterilitate biologică și... psihologică

În loc să ne demonstreze, că mijloacele actuale de trai din Banat s'au micșorat sub nevolle, pe care le cere satisfacerea standardului de viață de azi al țăranelor banățean, autorul articolului de care ne ocupăm, după jongleria cu cifre și citate, ajunge la concluzia: „...pământul neputându-se spori, trebuie încă redusă această populație rurală, iar nu sporită”.

Decl. indemn la o sterilitate și mai pronunțată.

După o excursie prin diferite țări ale Europei și a celorlalte continente privind natalitatea pe an la 1000 loc., sentențiosul autor declară solemn: „Nașterile din Banat, socotind și orașele, ating frumoasa proporție de 18 nașteri pe an la 100 loc”. Franța cu o natalitate de 19‰, dar cu o mortalitate mult mai scăzută decât Banatul, de abea poate să-și mențină numărul populației. Și de ce să o depășim în cele dezastruoase pentru viitorul unui neam și a unei țări. De ce atunci, cînd în cele bune suntem atât de departe de ea, chit că-i maimuțărăm pe francezi, chit, că prin această maimuțărare credem, că nașii ne identifiem cu ei.

Dar autorul după ce dă gata pe cel ce s'au ocupat serios cu problema și după ce recurge din nou la metoda de a lua din ceace a frunzării numai celace-i convine pentru a face mai distractiv articolul, dar ignorează celace nu-i convine pentru noțiunea unei teze defetiste și antinaționale, la un moment dat își uită postura. Căci scrie: „Manualele școlare, cari ne

decretează de „Cimitir al Neamului” menționează cu mândrie, căt sunt de înaintași, civilizați și „apuseni” Bănățenii”.

Dacă civilizație înseamnă panotfi de lac și ciorapl de mătăș ai țărancel de pe valea Cărașului, dar cu o mortalitate infantilă la 100 de nou născuți ai Cărașului aproape egală cu a Gorjului cu gușai și aceasta din lipsa de cultură adevărată și nu din distracție a mamei, sau odala cu parchet al țăranelui comșan, dar el dormind tot în grajd, susținându-se aproape egal cu cel din munții Severinului, atunci da, sunt tare civilizați bănățenii, dar nu sunt „apuseni”, căci în occident poate să vadă să-și însușească și să îndrăgească și altceva, decât sterilitatea.

Dar problema e mult prea serioasă și cu repercusiuni, asupra cărora nu mai stărui.

În lucrarea sa destinată în adevăr culturalizării, — nu distracției, — a bănățenilor, „Infiltrațiunile maghiare din secolul al XIX-a-

(Continuare în pagina II-a) TRAIAN BIRĂESCU

Forța „Ecoui”

Procesul de urbanizare a populației

„Statul va trebui să ia în mână dirijarea populației rurale spre orașe în sensul intereselor sale superioare...”

Dr. SABIN MANUILA, directorul Institutului Central de Statistică

Ministerul Muncii, în înțelegere cu al Educației Naționale, cu Patriarhia și cu rezidenții regali, a hotărât să ia măsuri cari să stăvilească exodul sătenilor către orașe. Motivele acestor măsuri descind din marea importanță națională a acestui probleme. Exodul de până aci și de acum ai sătenilor spre orașe poartă pecetea unei situații grave, care nu mai putea rămâne ignorată fără a-i fi simțit odată consecințele.

În mijlocul satelor — la mătăș adică — noi avem nevole de brațe cât mai numeroase și vânjoase. Brațul sătenilor este util, în primul rând și în deosebi, acolo-și el trebuie să îndrumați să se însurte în rosturile muncitorilor agricoli, să rămână la ogoare și la căsuțele lor.

Propaganda bine organizată în lumea satelor va avea ca prim țel să destrame și să detroneze mrajul pe care-l cultivă țăranel și al

cărul existență îl mână spre lumea orașelor. Datorită acestuia, sătenul vede, în oraș, o strălucire artificială și un belșug imaginar, care-l ademenește, desdrăcînându-l.

Desprins de glie și de rosturile gospodăriei agricole, lumea necunoscută a orașului îl oieră țăranelul, în cele mai multe cazuri, încercări grele, necazuri și lipsuri. Părsindu-și satul, țăranel lasă acolo un gol pe care nu-l va putea umplea nimeni; aici, la oraș, unde-l bântuie nevoimul multe, el va îngroșa numărul șomerilor.

Într'un capitol special al lucrării „Demografia rurală a României”, savantul nostru demograf, d. dr. Sabin Manuila, directorul Institutului Central de Statistică, tratează și această problemă, ca o condiție sine qua non a fortificării elementului românesc în centrele rurale și urbane.

50 de ani dela moartea lui VASILE ALECSANDRI

Academia Română, în colaborare cu ministerul Educației Naționale, va comemora 50 de ani dela moartea poetului național V. Alecsandri. Comemorarea se va face în ziua de 8 Septembrie a. c. la Mîrcești, jud. Roman.

La această comemorare vor participa, pe lângă membrii Academiei: ministerul Educației Naționale, ministerul Cultelor și Artelor, ministrul Propagandei, Straja Țării, Universitățile, precum și delegații de profesori și elevi dela școlile de toate gradele din țară.

Fiecare Inspectorat școlar va delega, din cuprinsul său, un profesor și nouă elevi, cari vor participa de asemenea la această comemorare. Pot lua parte și delegații dela școlile minoritare și confesionale ariene.

Cu multă pază

Așa sînt vremile acum, încît orice facem, să fie cu multă pază. Nu mai e răgazul de a înfățișa teorii și nici de a încerca ambiții. De jur împrejurul nostru, tot echilibrul lumii s'a prăbușit, și silinți desperate vor trebui să se facă pentru ca să se ajungă din nou la o parte măcar din ceea ce a fost.

De aceia nu pot fi în deajuns criticate trei categorii de oameni: conducării grăbiți spre mărturisiri, care nu-și au locul acuma, oamenii politici cari se îmbulzesc spre conducere și frământătorii de teorii care nu se pot încerca pe pielea noastră.

Grozava noastră suferință să ni fie de învățatură... („Neamul Românesc”) N. IORGA

În toate statele, urbanizarea populației — scrie dsa — a devenit una dintre cele mai importante probleme de Stat, mai ales că în multe din țările apusului s'a ajuns, în anul de după război, la o suprapopulație a marilor metropole. Exodul tot mai mare al satorilor a avut ca urmare, în țările industriale, două mari desavantaje, creând conducătorilor dificultăți necunoscute în epoca anterioară:

a) una de ordin economic-social, provocată de somajul industrial, forțând milioane de brațe să stea neproductive și punând Statul în fața unei noi probleme, aceea a alimentării milioaneilor de muncitori și sutelor de mii de intelectuali rămași fără lucru;

b) a doua, de ordin demografic, deoarece, sustrăgînd milioane de perechi tinere din mediul rural, urbanizarea le-a sustras în același timp dela rolul de generatoare de populație, pe care l-ar fi îndeplinit dacă rămăneau în mediul rural. Deaceia, în multe țări, ca Ger-

Colțul poeziei

Lui Avram Iancu

În sufletul nostru coboară-te iar Arhanghel trecut în baladă, Să scapere pumnii aprinsul lor jar — Și'n inimi, duloasa ta slavă.

Porni-va pădurea la fluierul tău, Cu fruntea de cer miruită — Și Moșii porni-vor din funduri de vîi, Cu pîne și apă sfințită.

Aprinde-vom iarăși pe culmi, bobotăi De sînge, ca'n zilele tale — Și tulnic de tulnic, trezit din visări, Porni-va din vale în vale.

Tu, rege al nostru și-al codrilor crai, Blestemul de veacuri ne paște; Dar cadă și cerul în apele verzi — Mai aprigă ura se naște!

Pămîntul acesta-i pămînt românesc, Ni-e inima 'n miezul de glie — Și cei ce robiră o mie de ani Nici morți nu mai cad în robie!

În sufletul nostru coboară-te iar, Arhanghel trecut în baladă, Să scapere pumnii aprinsul lor jar — Și'n inimi, duloasa ta slavă.

Florica Ciura-Ștefănescu

(Continuare în pagina II-a)

Repartizați în 4 grupuri distincte

Ungurii dela noi nu formează o unitate geografică și etnică

Caracterul etnic omogen al populației românești din toate provinciile țării

Materialele, care cuprind rezultatele recensământului din 1930, privitoare la neamul locuitorilor, s-a publicat pe localități. O dovadă în plus, că el e oglinda fidelă a realității. Orice cercetător obiectiv poate controla și verifica aceste date la fața locului, așa că ele, cu drept cuvânt, pot forma temelia studiilor etnografice asupra țării noastre.

mânești din toate provinciile țării. Față de acest caracter omogen al masei de 71,9%, populația românească, restul de 28,1%, cu o consistență eterogenă, pu poate fi opus blocului românesc decât ca cifră statistică. El este compus din 7,9% Unguri, 4,2% Evrei (mozaică 4,6% Germani, 2,0% Bulgari, 2,3% Ruși și 1,0% Turci și Tătari, iar restul din alte neamuri și mai puțin numeroase.

Majoritatea absolută a populației: 71,9%, din total, este de neam românesc. Restul de 28,1% este populație minoritară, cuprinzând și pe cel cari s-au declarat de neam „Evrei”, indiferent de limba vorbită, adică chiar dacă sunt de limbă maternă românească.

Cea mai numeroasă minoritate etnică din România este cea ungurească: 1.425.507 sullete. Acest număr, destul de apreciabil, nu formează o unitate geografică și etnică, ci este repartizat în patru grupuri distincte.

Inuți să insistăm asupra unui fapt în deosebire cunoscut: caracterul etnic omogen al populației ro-

(Din „Demografia rurală a României”) Dr. Sabiu Manuila

Oameni și fapte

(Urmare din pag. 1-a) d. dr Szölössy, a putut determina direcțiunea liceului să încheie cu dânsul un contract de închiriere, depe urma căruia Liceul Industrial de băieți trebuie să plătească o chirie de lei 60.000, anual?

nitivă. Cu dulăii după ele — atât la Timișoara cât și la Arad — suabele... implică circulația, pe „Corzo”, cum pronunță dânsule, în orele când animația e mai mare pe stradă.

Se poate, oare, ca înainte de a dimisiona guvernul trecut, să fi revenit asupra desființării lojii masonice „Concordia” din Arad? Să-l fi făcut o favoare, numai el — căci despre alte loji masonice n'avem informațiuni să mai fi revizuit — și să-l fi restituit patrimoniul?...

Dacă nu li se poate interzice definitiv promena cu potălele — care e musal să fie pe „Corzo”, fiindcă una e soția dlui Cutăria... și alta: dna Nuștucine, să li se fixeze o oră mai potrivită. De-o pildă, între 6 și 7 dimineața, când circulația e mai redusă și se pot sbengu mai în voie jigodiile matroanelor foarte grijuții — cari n'ar da un pol pe lună în folosul săracimii cu copii, dar cheltulesc mil de lei pe iunde, curele, lanțuri cu cari își împodobesc căni.

Altcum, pe ce temel a putut drul Szölössy să oblige Liceul Industrial de băieți să-l plătească chirie — pentru o casă care a fost trecută în proprietatea liceului?...

Am dat o sugestie polițiilor din cele două orașe, care concordă, credem, cu un aspect de civilizație în plus, pe care-l merită două municipii occidentalizate.

Regelul vorbește în numele țării. Țara este legată prin îndatoririle ei, iar noi suntem un popor. Poporul acesta are o simțire, poporul are un simț de onoare. Regelui li putem spune că, împreună cu Dânsul, ne apăram contra oricui. Dar, dincolo de această apărare, în contra celui mai bun prieten ca și în contra celui mai crunt dușman, în afară de aceasta, este orientarea pe care, dacă o vor îndăgui urmările, vom căuta-o în amintirile noastre și în inima poporului român.

Const. I. Ștefănescu

N. IORGA

Depopularea Banatului

Intre știință și literatură

(Urmare din pagina I-a) și depopularea Banatului” de d. Gh. Birăescu, autorul arată numeroși și pe comune procesul acesta de infiltrație. Nu mă îndoiesc, că înarmat cu erudiția sa clasică, autorul articolului din „Fruncea”, după ce a pus la punct instituții de documentare și de știință aplicată, nu va „aranja” și pe acest autor. Rog să-l grațieze. Căci mi-e frate.

le conține, răstoarnă vorbăria fără conținut serios al apostolilor sterilității, căci demonstrează cum alt element etnic încă neculturalizat de către diletanți, s'a strecurat, s'a infiltrat în Banat, luând locul țărănilor romani.

funcție statică, sau pe aceia de a culturaliza pe alții, dar ocupă pe lângă altele și una social-economică. Că pe măsură ce fie el, fie absența urmașilor lui lasă în vacanță această funcție, ea e ocupată de altul. De alt individ. De naționalul său, când nu e prea „civilizat”. In caz opus, de un alt individ din altă grupare etnică. Cum e cazul cu infiltrația mării în Banat... Evident, că nu înțeleg colonizările făcute de regimul apus.

Procesul de urbanizare a populației

(Urmare din pagina II-a) oprească exodul nelimitat al unor elemente rurale lipsite de orice pregătire pentru viața urbană, care s'ar pierde ușor în labirintul vieții urbane, încetând de a mai fi elemente productive și pierzându-și totodată și calitatea de generatoare de populație. Elementele țesute proaspăt din mediul rural trebuiesc îndrumate întâi spre centrele rurale cu caracter semi-urban sau spre orașele mici, cari păstrează încă multe din caracteristicile vieții rurale. Prin creșterea de ateliere și mici fabrici în

aceste centre, pentru industrializarea peoduselor agricole, în primul rând a articolelor alimentare și textile, s'ar înlesni mult și creșterea unei stări de echilibru demografic. Procesul de urbanizare s'ar face treptat, planificat și nu la întâmplare.

Dar, ceace se întâmplă cu postul ocupat de individ, se întâmplă și cu postul ocupat de către o comunitate, sau un popor. Și astfel fiind, într-un număr viitor vom exemplifica, cu una din plășile Cărașului, cât de adânc e răul, cât de urgente sunt reclamate soluții, cât de criminali fără să știe, sunt ceice pentru distracția altora confundă literatura cu știința.

TRAIAN BIRĂESCU

Rectificare. — În articolul precedent (la alinațul penultim dela stânga) să se ctească: „că le considerăm greșite” în loc de „să le...”

Contribuția Ardealului la cultura națională

CARTEA SPECIFICULUI ROMANESC

Sextil Pușcariu: „Limba Română”

Monumentala lucrare a dlui Sextil Pușcariu, savantul nostru filolog cu renume mondial, apărută recent și intitulată: „Limba Română” (vol. I. Privire generală), a fost primită, cum era de altfel și firesc, cu mult entuziasm.

a împrejurărilor istorice și sociale, dar și în funcție de sufletul neamului. Înțelegem și iubim mândria cu care autorul spune: „exemplele pe care l-am dat, le-am scos din diferite limbi, dar mai ales din limba română, căci scopul mi-a fost să scriu... un tratat despre limba română. Ținând seamă de celece și general lingvistice, am căutat să scot totdeauna în relief specificul românesc”.

Revenim asupra ei, reproducând două prime recenzii care s'au produs și care scot în evidență, cele două latari ale importanței lucrării dlui Sextil Pușcariu: întâi, valoarea științifică și, al doilea, înalta ei semnificație politică.

Hotărât, e o carte de mare valoare științifică și națională totodată, care ne face cinste. Și nu trebuie să uităm că e contribuția Ardealului la cultura națională”.

Cuprinsul „Volumul... cuprinde o privire generală. Pentru a apropia cititorii de problemele lingvistice, deci pentru a populariza materia, a întrebunțat un stil agreabil, care face pasionată lectura cărții. Autorul folosește apol o bogată și sugestivă exemplificare, evitând polemica stearpă.

Masiva semnificație politică a lucrării dlui Pușcariu

Pentru a poate scoate cât mai în evidență lucrurile așa cum se prezintă ele, în afară de orice legătură cu trecutul — părăsirea metodelor istorice — a urmărit fenomenele din câmpul limbii, nu numai în chip dinamic, ci și în chip static, metodă cu strănicie păzită.

Au avut totdeauna ardelenii o pasionată înclinare spre studiul istoriei și a limbii: găseau în această cercetare o întărire a credințelor lor în destinul neamului, se simțeau improspătați în puterile de rezistență. Dela cronica lui Șincai, trecând prin Dacla Preistorică a lui Nicolae Densusșeanu (admirabilă carte de exaltare dacică) și continuând cu Ovid Densusșeanu, se verifică necontenit a-

Asupra problemelor: Rostirea, Organizarea limbii și Cugetarea lingvistică, asupra cărora aruncă o privire generală în volumul de față introductiv, autorul va reveni în volumele următoare II, III și IV, tratându-le amplu, pe rând pe fiecare, în câte o lucrare.

„Voi ce aveți îngropat aici! Voi, grâu? Dar noi, strămoși și tați! Noi, mame și surori și frați! Inlături venetici!” GHEORGHE COȘBUC

Atrag apol atenția asupra celor mai bine de trezeci de hărți ce le conține volumul, folosite după al său „Atlas Lingvistic”, deosebit de prețioase și vorbitoare în celace privește continuitatea poporului român în Dacla, dând lumini și soluții în cele mai discutate probleme ale istoriei noastre, astăzi tot atât de actuale.

Voiajorii speculanți de zarzavaturi dela Arad

Nu trebuie să ne scape importanța națională și valoarea părții a doua a lucrării, în care autorul se ocupă despre „Limba și Națiune”, contribuție de covârșitoare importanță mai cu seamă în momentele de față. D-sa notează cu rară frumusețe: „într'o expunere sintetică despre limba unui popor nu poate lipsi un capitol asupra legăturii între limba și neamul care o vorbește.” Astfel problemele limbii noastre sunt cercetate nu numai în cadrul condițiilor geografice și

Aradul e un oraș care n'a dus lipsă nicidată de zarzavaturi. Pământul lui mănos, hrănit în bună parte de apele Mureșului, i le-a oferit întotdeauna din blieșug, chiar în epoca trufandalelor. Produsele Aradului-Nou, cu renumele lui grădini de zarzavaturi, și ale grădinarilor cultivatori pe măriile Mureșului, nu pot fi consumate numai de Arad, ci erau și sunt încă trimise să alimenteze și celelalte orașe din regiunea munților.

considerabile. Desigur, primul procuror nu s'a mărginit la simple constatări, ci a luat și severe măsuri împotriva hienelor speculante de pe piața Aradului. Tot ce e important în acest fapt sunt măsurile luate imediat. Specula — am spus-o de nenumarate ori — nu poate fi înfrântă nici prin decizuni și nici prin declarații sau apeluri. Măsuri drastice la fața locului, permanente, este singura soluție de curmare a jafului care ține să domine și să profite, atât de neomenos, din sărăcia și din necazul zilelor de astăzi. Suntem ispițiți să oferim gestul primului procuror de Arad drept pildă și pentru alții cari nu l-au făcut până acum.

Anul acesta, Aradul ducea lipsă de zarzavaturi — și cele câte i se ofereau erau scumpe. Lucru curiș, nu?

SUBSCRIIND pentru INZESTRAREA ARMATEI vă asigurați liniștea și avutul!

Primul procuror al Aradului, d. Petre Ionescu, în fața acestei situații intolerabile, într'o dimineață, și-a făcut apariția, în piață. Toate informațiile remarcu, că Aradul primește, spre destacere, aceiași cantitate de zarzavaturi, dar dispar ca prin farmec — și piața suferă.

Noul preț al pâinii și al făinei

La rezidența regală a tinutului a avut loc o consfătuire, prezidată de d. dr. Gh. Ciupe, care a fixat prețul pâinii și al făinei, în felul următor:

nută se va intruni din nou și va fixa alte prețuri, cari vor fi în funcție de prețul de atunci al grăului.

Fără zero ab moară 13 lei kgr. făina nr. 4 ab moară 11 lei kgr. La prăvălii prețul făinei zero va fi lei 13.50, iar al făinei nr. 4 lei 11.50.

La consfătuirea recentă s'a arătat, că în Timișoara sunt depozitate 22 vagoane de făină, din care 30 la sută este de calitate nr. 4 și 6, iar restul e făină de prima calitate.

Prețurile acestea vor rămâne în vigoare până la data de 15 August crt. La această dată, comisiunea în-

S'a calculat că această cantitate este suficientă pentru consumatorii timișoreni.

Nu ne uităm frații, și nu îi vom uita nici o dată. Vitregia vremurilor o vom birui cu vrednicie și cu hotărâre.

CU MUNCA și PUTIN NOROC poți reuși în viață... Jucăți la LOTERIA DE STAT

INFORMAȚIUNI

Redacția și administrația ziarului nostru, pentru Arad, e în strada Cornel Popescu Nr. 26, Arad.

ORICE corespondență — pentru satisfacerea ei mai grabnică — rugăm să fie adresată redacției din Timișoara.

Administratorul general al ziarului nostru este d. Mihail R. Cristescu.

Statistica oficială a aurului lavat de aur în Statele Unite arată, că în luna iunie, nivelul de aur a crescut în Statele Unite cu 190 milioane lire sterline.

Acesta constituie sporul lunar cel mai mare de până acum. Astăzi, stocul de aur al Statelor Unite ajunge până la suma de 6 miliarde lire sterline, față de 2 miliarde 600 milioane în luna Decembrie 1938.

„Daily Telegraph” anunță că J. a fost deschis în Londra... avut un succes extraordinar. Viceșoția ministrului aprovizionării a luat masa la această ospățerie unde pentru opt penny, aproximativ 40 lei după cursul burselor negre, s'a servit următorul meniu: friptură de miel, o mănăcară cu sos, fasole, cartofi, compot de prune și diferite fructe.

Vaporul „Regele Carol”, care a dus la Odeșă pe d. Grigore Gafencu, ministrul nostru la Moscova, s'a înșolat în portul Constanța, având pe bord pe d. Davidescu, fostul ministru al României în URSS, secretarul de legație și trei pasageri.